

תאריך: 27.6.2022

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
כריף נ' שטייף ואח'
ת"א 56837-07-22
סוג עניין: תביעה כספית אחרת
תאריך פתיחה: 27 יולי 2022
רמת היסוד: סהרה לציבור

בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו

בעניין:

אתי כריף, ת.ז. 031819899
מרח' הגפן 113, מושב צרופה
כתובת דוא"ל: eticraif@gmail.com
0523000033 - 'ל
ע"י ב"כ עוה"ד עמית חדד (מ.ר. 62884) האו
עוה"ד נועה מילשטיין (מ.ר. 72480) האו
עוה"ד סוזאנה יעקבי (מ.ר. 76855)
ממשרד חדד רוט שנתר ושות', עורכי דין
מרח' ויצמן 2 (אמות חשקעות), תל אביב
טל': 03-5333313; פקס': 03-5333314;
כתובת דוא"ל: office@har.law

התובעת;

- ד ג -

1. הדס שטייף
2. יליוס רוזנברג
3. מדינת ישראל
4. משרד הביטחון - גלי צה"ל
5. משטרת ישראל

הנתבעים 3 ו-4 ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות המדינה
פרקליטות מחוז תל אביב (אזרח)
דרך מנחם בגין 154 (בית קרדן)
טל': 073-3736222; פקס': 073-3736482

סוג התביעה: כספית; נזיקית, פגיעה בפרטיות;

הסעד המבוקש: פיצויים כספיים בסך של 4,000,000 ₪;

אגרה: 100,000 ₪. לפי תקנה 6(א)(1) ופרט 8 לתוספת הראשונה בתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007.

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למטכת עובדתית דומה.

כתב תביעה

התובעת מתכבדת להגיש לבית המשפט הנכבד תביעה כנגד הנתבעים לפיצוי בגין הנזקים הכבדים, שלא לומר בלתי הפיכים, שנגרמו לה בכל מישורי חייה - האישי, המשפחתי, המקצועי והתדמיתי, בעקבות נטילת שלא כדין ופריצה למכשירי הטלפון הניידים של ראש לשכת עורכי דין דאו עו"ד אפי נווה; עיון בתכתובות הפרטיות של התובעת; העברתן לעיון צדדים שלישיים; וחשיפתן, במישרין או בעקיפין, בפני הציבור הרחב.

מעשים כאמור פגעו אוושות בפרטיותה של התובעת והובילו לניהול הליך פלילי פגום ובררני נגדה, אשר נפתח בקול תרועה רמה, בליווי הד תקשורתי בלתי מידתי, ולימים הסתיים בלא כלום.

הזמנה לדין

הואיל וגב' אתי כרייף הגישה כתב תביעה זה נגדך, את/ה מוזמנ/ת להגיש כתב הגנת בתוך 60 ימים מיום שהומצא לך כתב תביעה זה. לתשומת ליבך, אם לא תגיש/י כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע/ת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. תמצית טענות התביעה

א(1). הצדדים לתביעה

1. התובעת, גבי אתי כרייף, עורכת דין במקצועה. עד למועד פתיחה בחקירה, אשר בחטא נולדה, כיהנה הגבי כרייף כשופטת בבית משפט השלום בפתח תקווה ובנתניה.
2. הנתבעת 1, גבי הדס שטייף, היא עיתונאית המשמשת ככתבת לענייני משטרה בזונונו רדיו גלי צה"ל (להלן: **שטייף**). שטייף עשתה דין לעצמה, כאשר נטלה שלא כדין את מכשירי הטלפון הניידים של עו"ד אפי נווה (להלן: **עו"ד נווה**), פרצה אליהם בצוותא עם נתבע 2, חשפה בפני עמיתה לתחנה תכתובות אישיות של עו"ד נווה עם התובעת, ומסרה אותם למשטרת ישראל – מעשים שהובילו לחשיפת המידע האישי והפרטי ביותר של התובעת ולפתיחת הליך פלילי פסול נגדה.
3. הנתבע 2, מר יוליוס רוזנברג (להלן: **רוזנברג**) הוא מומחה אבטחה אשר פרץ באופן בלתי חוקי למכשירי הטלפון הניידים של עו"ד אפי נווה, לבקשת שטייף.
4. הנתבעת 3, היא מדינת ישראל אשר נתבעת בגין אחריות למעשה או מחזליהן של זרועותיה השונות בקשר עם ההליך הפלילי שנוהל נגד התובעת.
5. הנתבע 4, הוא משרד הביטחון באמצעות תחנת הרדיו גלי צה"ל, אשר נתבע בגין אחריות שילוחית למעשיה ומחזליה של שטייף שעבדה בתחנה ככתבת לענייני משטרה.
6. הנתבעת 5, היא משטרת ישראל אשר בין השנים 2018-2021 ניהלה חקירת פלילית נגד התובעת בתיק פל"א 3316/19 - חקירה שהיה ידוע מראש שהיא נשענת על ראיות בלתי קבילות שחושגו בעבירות שביצעה שטייף יחד עם רוזנברג ואחרים.

א(2). הסעדים המבוקשים בתביעה

7. עניינה של התביעה הוא בחיוב הנתבעים **בפיצוי כספי** של התובעת בגין הנזקים הכבדים שנגרמו לה ובחס פגיעה חמורה בפרטיותה, בשמה הטוב, בפרנסתה, בתא משפחתה, בעיסוקה, באוטונומיה ובבריאותה הנפשית והפיזית.
8. הנזקים כאמור נגרמו כתוצאה מפריצה, חדירה, עיון וחשיפה שלא כדין של תכנים אישיים חנוגעים לתובעת שחיו מצויים במכשירי הטלפון הניידים של עו"ד אפי נווה, אשר ניטלו ונפרצו באופן בלתי חוקי ובניגוד לדין. כפי שיפורט להלן, פריצתם של מכשירי הטלפון הובילה להפצת ופרסום ברבים של התכתובות הפרטיות ביותר של התובעת. זאת במקביל להליך פלילי פוגעני ופסול שנוהל נגדה, אשר לימים הסתיים בהחלטה על גניזה.
9. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעים בהוצאות התובעת לרבות הוצאות שכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ כדין.

א(3). עובדות הנחוצות לביסוס עילת התביעה ומתי נולדת

10. במהלך חודש דצמבר 2018 נטלה שטייף את מכשירי הטלפון הניידים של עו"ד נווה וזאת ללא רשותו וללא ידיעתו.
11. שטייף מעולם לא פנתה לעו"ד נווה, לא שוחחה עמו ואף לא ביקשה את רשותו לעיין במכשירי הטלפון שבבעלותו.

12. לאחר נטילתם שלא כדין, פרצה שטייף, בסיוע רוזנברג, למכשירי הטלפון ותפיקה מהם באמצעות שחזור, תכתובות פרטיות בין עו"ד נווה לבין התובעת אשר תעידו על קשר אישי ואינטימי שנוהל ביניהם עוד משנת 2013 – שנים לפני התמודדותה של התובעת לשיפוט ואף קודם למינויו של עו"ד נווה לראש לשכת עורכי הדין.
13. על אף שדובר בתכנים אישיים, האסורים לעיון, לא כל שכן לפרסום, החליטה שטייף לפשפש בחומרים ימים ארוכים ולהפיץ את המידע הנוגע לתובעת לעיון צדדים שלישיים במערכת החדשות בגלי צה"ל.
14. במשך תקופת ארוכה ישבה שטייף יחד עם עמיתיה לתחנה, חיטטה ונברה בתכתובות הפרטיות בין התובעת לבין עו"ד נווה, תוך ניצול ציני של מוסד העיתונאות ושימוש שלא כדין בפלטפורמת הפרסום שקיבלה שטייף במסגרת עבודתה בגלי צה"ל.
15. לאחר שחדרה גבי שטייף למרחב האינטימי ביותר של התובעת ופשפשה בתכתובות האישיות שלה עם עו"ד נווה, מתוך הבנה כי מדובר בחומרים שהושגו תוך ביצוע שורה של עבירות חמורות, החליטה שטייף לחעביר את החומרים לרשויות האכיפה ולבקש "הגנה". בתוך כך, כתנאי להעברת החומרים, ביקשה שטייף חסינות מפני העמדה לדין.
16. רשויות האכיפה נענו לדרישתה וזאת חרף הפגיעה הקשת שביצעו שטייף ורוזנברג בפרטיותם של התובעת, של עו"ד נווה ושל אחרים.
17. על בסיס המידע שהושג על ידי שטייף ורוזנברג בעבירה על החוק, פתחה המשטרה בחקירה פלילית נגד התובעת. בתוך כך ביצעו חוקרי המשטרה שורה של פעולות חקירה בלתי חוקיות, תוך הפרה בוטה של הוראות הדין בעניין פתיחה בחקירה פלילית נגד אישי ציבור, לא כל שכן, נגד שופטת מכהנת במערכת בתי המשפט בישראל.
18. במקביל לחקירה הפלילית, בעקבות הפריצה הבלתי חוקית של שטייף ורוזנברג, התכתובות הפרטיות של התובעת שהיו מצויות במכשירי הטלפון של עו"ד נווה, הופצו ופורסמו בפני הציבור הרחב.
19. כך, במשך תקופה של למעלה משנתיים נוהלה נגד התובעת חקירה פסולה, שלוותה בחד תקשורתני עצום ומביש, כשבבסיסה עמד החשד, לפני התובעת נתנה שוחד מיני לראש לשכת עורכי דין דאז, עו"ד אפי נווה, וזאת לכאורה בתמורה לקידום מינויה לשיפוט.
20. במהלך תקופה ממושכת נאלצה התובעת, שופטת מקצועית ומערכת, בעלת ותק של 20 שנות שירות במגזר תציבורי, בת זוג, אם לילדים, אישה – להיאבק על חפותה בזירה המשפטית ולא פחות חמור מכך, בזירה התקשורתית לנוכח הגלים הבלתי פוסקים של הדלפות המידע, אותו חשפה שטייף והעבירה לצדדים שלישיים.
21. בכל אותה העת נרמסה ברגל גסה זכותה של התובעת לפרטיות, שמה הטוב נפגע אנושות לדיראון עולם. כך גם נפגעו ילדיה ובני ביתה וכן נמחקו באבחה אחת הישגיה המקצועיים.
22. ביום 21.3.2021 החליט המשנה לפרקליט המדינה, עו"ד שלמה למברגר לגנוז את תיק החקירה נגד התובעת וקבע כי קיים קושי להוכיח ברמה הנדרשת בוול"ך גלילי, שהתקיימה בעניינה של התובעת עבירות שוחד. כמו כן, השיקול המרכזי שהוביל לסגירת התיק בעבירת הפרת אמונים, היה הדרך הפסולה בה הושגו הראיות, קרי, הפריצה אל מכשירי הטלפון והעיון הבלתי חוקי בתכנים המצויים בהם תוך פגיעה חמורה בפרטיות התובעת ואחרים. התיק נגזו לאחר שהחזיעה התובעת על פרישתה מכס השיפוט.

העתק מהחלטת הגניחה מצ"ב כנספח 1;

23. כפועל יוצא מכך, נגרם לתובעת ולמשפחתה נזק כבד ומתמשך, אשר מקורו בפריצה ועיון תכלתי חוקיים של שטייף ורוזנברג בתכתובות הפרטיות והפצתן לצדדים שלישיים וביניהם משטרת ישראל אשר בהתבסס על המידע שהושג בעבירה, ניהלה הליך פלילי פסול ומשפיל נגד התובעת.
24. בהתאם לכך, תבקש התובעת להיפגע מהנתבעים ולו במעט בנין הנזקים הכבדים שספגה בעקבות מעשיהם הפליליים של שטייף ורוזנברג, אשר כפי שיפורט להלן, פגעו במרחב הפרטי והאישי ביותר של התובעת ואף הובילו להליכי סרק שתסתיימו בלא כלום.
25. כל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או בתליפין, והכל לפי הקשר הדברים ועניין.

א(4). סמכותו של בית המשפט הנכבד

26. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בתביעה בשים לב לחוראות תקנה 7 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018; ולו הסמכות העניינית לדון בתביעה בשים לב להיקף הסעד הנדרש.

ב. פירוט טענות התביעה

ב(1). נטילה שלא כדיון ופריצה למכשירי הטלפון הניידים של עו"ד אפי נווה

27. בחודש דצמבר 2018 או בסמוך לכך, קיבלה שטייף בסתר מגב' חני נווה (להלן: **גב' נווה**) את מכשירי הטלפון הניידים שהיו בבעלותו ובשימוש הבלעדי של עו"ד נווה.
28. שטייף שכנעה את גב' נווה להעביר אליה את מכשירי הטלפון, במטרה לפרוץ אותם וזאת לאחר ניסיונות קודמים של גב' נווה לחזור אל המכשירים, שחלקם לא צלחו.
29. המכשירים ניטלו על ידי שטייף ללא רשותו ואף ללא ידיעתו של עו"ד נווה: שטייף מעולם לא פנתה לעו"ד נווה בבקשה לקבל לידה את המכשירים; לא שוחחה עמו בנושא; ולא קיבלה רשות לעיין או לעשות כל שימוש אחר בהם.
30. יובהר כי מדובר במכשירי טלפון פרטיים, המוגנים בסיסמה שנועדה להגן מפני עיון בלתי מורשה בתכנים המצויים בהם, מתוך הנחה ברורה כי הם מכילים מידע אישי ולעיתים אף סודי ורגיש, כגון תמונות, מסרונים, הודעות דוא"ל, תשובות ברשתות החברתיות, מידע פיננסי וכיוצא בזה, שאין לאחר זכות להיחשף אליו, ללא הרשאה מפורשת.
31. וודאי כך שעה שהבעלים של מכשירי הטלפון הוא עורך דין בכיר, אשר בתקופה הרלוונטית עמד בראש לשכת עורכי הדין בישראל, והיה מצוי בקשר שוטף עם גורמים בעלי תפקידים בכירים, כמו גם עם לקוחותיו – עובדות שמטבע הדברים מלמדות על עוצמת הרגישות של התכנים המצויים במכשירים שבבעלותו ועל היקף הפגיעה בפרטיות.
32. הידיעה כי מדובר במכשירי טלפון פרטיים, העלולים לכלול מידע אישי רגיש, לא מנעה משטייף ליטול לידה את המכשירים באופן בלתי חוקי, תוך פגיעה קשה בפרטיות של עו"ד נווה ובפרטיותם של אחרים ובראשם התובעת, אשר כפי שיפורט להלן, נפגעה באופן אנוש ממעשיה של שטייף.
33. שטייף ידעה כי היא עוברת שורה של עבירות פליליות חמורות ובכלל זה עבירות על חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, חוק המתשבים, התשנ"ה-1995, כמו גם עבירות על חוק העונשין, התשל"ז-1997 – אך דבר לא עצר בעדה בדרך להשגת מה שהיא סברה שיהיה סיפור עיתונאי מרעיש.

34. משהכינה שטייף כי מדובר במכשירי טלפון ישנים ו"מפורמטים" שלא ניתן לצפות בתוכנם, בחרה ללכת צעד נוסף ופנתה לנתבע 2 בתור "מומחה אבטחה", על מנת לחדור אל המכשירים ולשחזר את תוכנם.
35. לאחר השחזור, במשך ימים ארוכים חיטטו השניים באלפי פרטי מידע אישיים, לרבות תכתובות, תמונות, שיחות קוליות כולל עם ילדיו הקטינים, עם חבריו, עם לקוחותיו ועם בכירים שונים במשק – הכל תוך פגיעה גסה בצנעת הפרט של כל מי שהמידע לגביו נמצא במכשירי הטלפון האמורים.
36. בדרך זו נחשפו בפני שטייף בין היתר תכתובות פרטיות (חלקן בעלות אופי אינטימי) בין עו"ד נווה לבין התובעת שתחילתן בשנת 2013, שנים קודם לכניסתו של עו"ד נווה לתפקיד ראש לשכת עורכי הדין (שנים קודם להתמודדותה של התובעת לשפיטה).
37. מעבר לעובדה כי **עצם העיון בתכתובות כאמור פגע באופן קשה בפרטיותה של התובעת**, הצעדים שנקטה שטייף בהמשך, כפי שיפורט להלן, החריפו את הפגיעה שבעתיים: לא זו בלבד שמעשייה של שטייף הגיעו הליך פלילי פגום מיסודו, אלא שכפי שיפורט להלן, היא הביאה למעשה לחשיפה של התכתובות האישיות בין התובעת לבין עו"ד נווה בפני הציבור הרחב, באמצעות הפצתו לעיון צדדים שלישיים.
38. שטייף ראתה בתכתובות בין התובעת לבין עו"ד נווה שלל רכילותי שיעורר עניין רב בקרב הציבור ולכן העבירה את העתקי המידע לעיון גורמים נוספים ובהם עמיתיה בתחנת הרדיו "גלי צה"ל": רזי ברקאי, מגיש התוכנית "מה בוער"; שמעון אלקבץ (מפקד גלי צה"ל), אורית קנטי, עורכת בגלי צה"ל; אליאל שחר, ראש מחלקת החדשות בגלי צה"ל (להלן: עובדי התחנה) – אשר כולם מבלי להניד עפעף, נברו יחד בחומרים שעות ארוכות.
39. על כך מעיד המזכר שנערך על ידי היחידה החוקרת ביום 1.1.2019 המתאר את הביקור שערכו החוקרים בביתה של שטייף לאחר פניית לגורמי האכיפה (על כך נרחיב בהמשך):

"למי מסרת את תוכן המידע שנחשפת אליו? במענה לשאלה זו ציינה שטייף את השמות הבאים: רזי ברקאי, שמעון אלקבץ (מפקד גלי צה"ל), אורית קנטי (עורכת בגלי צה"ל), אליאל שחר (ראש מחלקת החדשות בגלי צה"ל) והכתבת המדינית). הדס שטייף ציינה גם שסגנית הפצ"ר והפצ"ר היו נוכחים בישיבות פנימיות בהן דנו בחומרים אך לדבריה, הם לא נחשפו אליהם, מלבד אלו – פרקליט המדינה, שי ניצן שמע ממנה הערב (1.1.19) על תוכן דבריה ב"ראשי פרקים" והמקור (אשתו של אפי נווה) – איתה ישבה בפגישה לפני כשבוע וחשפה אותה לתוכן החומרים האגורים על גבי הטלפונים."

העתק מזכר המתעד את הפגישה בביתה של שטייף ביום 1.1.2019 מצ"כ כנספח 2;

40. רזי ברקאי התייחס לעיון הנרחב שנעשה בתכתובות שאותרו תוך פריצה חמורה לטלפונים של נווה גם בתכנית הרדיו "מה בוער", ששודרה בתחנה ביום 16.1.2019:

"ברקאי: ... החומרים הרי אצלך כבר תקופה ארוכה, והחומרים הגיעו אלינו למערכת "מה בוער" כבר לפני חודש. למה פנינו למשטרה ולא פרסמנו את זה? מטום שהיועץ המשפטי שקיבלנו, שליווה את הבדיקות, אמר לנו שזאת הדרך לעשות את זה. ולכן הם הפנו אותך אותם גורמים משפטיים שהתייעצנו איתם, פשוט עם כל מזוודות החומר של, למשטרה.

שטייף: ... ואנחנו ישבנו שעות ארוכות כולנו, וככל שצאלנו אל החומרים הבנו למה אנחנו נחשפים ולאִיזה ברוך נכנסנו ולכן הכל עבר דרך ייעוץ משפטי ואתה

יודע יותר טוב מכולם איך זה הגיע בסופו של דבר לידי להב 433."

41. ובהמשך:

"קנסי: תראו, קשה לדעת מה בדיוק מותר להגיד, אבל צללנו הרי לחומרים, כמות החומר שהדס הביאה הייתה אדירה, ורזי גם אתה, וגם אני, וגם אילאל שחר ראש המחלקה שלנו, צללנו לחומרים האלה..."

העתק תמלילי שידור תכנית הרדיו "מה בוער" מצ"ב כנספת 3;

42. דברים אלו מעידים בעד עצמם. שטייף כמו גם עובדי התחנה האחרים שעיינו בתכנים שהופקו ממכשירי הטלפון של עו"ד נווה, הבינו היטב שמדובר פגיעה חמורה בצנעת הפרט, ובעבירות פליליות ממש.

43. יתרה מכך, נערכו שורת של ישיבות פנימיות בהשתתפות בכירים בפרקליטות הצבאית (שמטבע הדברים נחשפו באופן כזה או אחר לתוכן שהופק באופן בלתי חוקי מתוך הטלפונים הניידים) אשר זנו בשאלת החוקיות של מעשיה של שטייף, כאשר בסופו של יום היווץ המשפטי של הפרקליטות הצבאית סבר כי אין לפרסם את המידע, ללא בדיקה משפטית מעמיקה וזאת לנוכח העובדה כי מדובר בחומרים שהושגו בעבירה.

44. נטילה המרשירים הניידים ללא רשות; הפריצת והעיון בתכנים המצויים בהם ובראשם התכתובות בין התובעת לבין עו"ד נווה; העברת התכתובות לעיון צדדים שלישיים במטרה לפרסמם ברבים – בוצעו על ידי שטייף, ויתר המעורבים באופן מכוון וכודון, תוך ביצוע שורה של עבירות פליליות וכל זאת תוך שימוש ציני בפלטפורמה עיתונאית שסיפקה תחנת הרדיו "גלי צה"ל", הופעת מטעם משרד הביטחון.

45. מעשיה של שטייף פגעו פגיעה חמורה בפרטיותה של התובעת. התכתובות האישיות בין התובעת לבין עו"ד נווה, שחשפה שטייף בפני אחרים (תחילה בפני עובדי התחנה ובהמשך בפני גורמי האכיפה) הודלפו וחוצצו כאש בשדה קוצים.

46. הידיעה על הקשר האינטימי שנוהל בין התובעת לבין עו"ד נווה זכתה לסיקור יוצא דופן הן בתקשורת הממסדית והן ברשתות החברתיות, בליווי חרושת שמועות ודברי בלע.

47. מיד עם חשיפת חלקי הפרשה בתחנת הרדיו גלי צה"ל, הופצו אינסוף קטעי שיחות הנטולות כל היבט פלילי אשר עוררו עניין רב בשל אופיים האינטימי. על אף צו איסור הפרסום, תמונתה של התובעת הודלפת והופצה ברשתות החברתיות בליווי מסרונים צהובים, רובם מזויפים ושטופי זימה. עמד על כך בית המשפט באחד מדיני איסור הפרסום בעניינה של התובעת בבש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית (נבר, 13.3.2019):

"שמותיהן של המשיבות התפרסמו זה מכבר ברשתות החברתיות, ומכאן הטיעון או הדימוי של אורות ריקה שהסוטים נמלטו ממנת זה מכבר. זאת ועוד. פרסומים מוקדמים ומחדתיים מעין אלה יוצרים מטבע הדברים חרושת של שמועות וגחמאות..."

48. במשך תקופה ממושכת ועד לאחרונה ממש, שמח של התובעת הווכח בגל אמצעי ותקשורת אפשרי, תוך שהיא נחפכה בין רגע למושא ללעג ולקלס בשיח התקשורתי ובמדיניות חברתיות, כאשר הדימוי של אישה פתיינית, שהגיעה לחישיגיה המקצועיים דרך חדר המיטות, רודף את התובעת עד עצם היום הזה.

49. מעשיה של שטייף הביאו לשטף של פרסומים, חלקם ממוסדים וחלקם מחותרתיים, שנברו בקרביים של פרטיות התובעת, כשכל אחד ואחד מהן פגע פגיעה קשה ומתמשכת בפרטיותה.

50. רק בכדי להמחיש את גודל הפגיעה, נמנה לידיעה אחת מיני רבות, שפורסמה ביום 19.1.2019 תחת הכותרת **"אתה בא איתי לאיזופה! ההתכתבויות בין השופטת החשודה לאפי נווה – וההמלצה על סלגרים"**, בה נחשף חלק מהתכתובות הפרטיות.

העותק הכתבה מיום 19.1.2019 מצ"ב כנספח 4 ;

51. דברים בוטים הרבה יותר פורטמו באתר של עדנת קרנבל ביום 18.2.2022 תחת הכותרת **"אפי נווה מין ומינויים המין לשבת: הסמסים של אתי כרייף עם אפי נווה: אפי "נעשתי תרמן". אתי: "הזכות והעונג". אפי: "תזדייני בסבלנות"**. במסגרת פרסום זה והדלפו וצוטטו ותכתובות פרטיות בעלות אופי אישי והאינטימי ביותר בין התובעת לבין עו"ד נווה, וזאת על אף שמדובר בחומרים האסורים בפרסום. מפאת כבוד תפורהם הדיוני, נמנע מציטוט התוכן הפוגעני של הכתבה.

העתק הכתבה מיום 18.2.2022 מצ"ב כנספח 5 ;

52. ויובהר כי מדובר בזוגמאות בודדות לשורה ארוכה של פרסומים פוגעניים אשר רמסו את זכותה של התובעת לפרטיות פעם אחר פעם.

53. ודוק, שטייף נושאת באחריות אישית לחשיפת התכתובות הפרטיות של התובעת בפני הציבור הרחב, בשל העברתן לעיון צדדים שלישיים, בבחינת עוולה מתחדשת עם כל פרסום ופרסום.

ב(2). פתיחה בתקירה שלא כדין על בסיס חומרים שהושגו בעבירה

54. לאחר עיבוד המידע שהופק מחמכשירים, ביקשת שטייף לפרסם את הדברים במסגרת שידוריה בתחנת הרדיו גלי צה"ל, ואף הכינה לשם כך "סימולציה" הכוללת את ממצאיה שחושגו בעבירות פליליות.

55. מאחר שהיועץ המשפטי של הפרקליטות הצבאית התנגד לפרסום, פנתה עו"ד יפעת תומר ממחלקת ייעוץ וחקיקה של הפרקליטות הצבאיות לעו"ד רוז נורי, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי-תוקף), על מנת להתיעץ עמו בנוגע לפרסום החומרים שהעבירה גבי שטייף לגלי צה"ל.

56. עו"ד נורי סבר כי **מדובר בחומרים אשר על פניו הושגו בעבירה ולכן אין מקום לפרסומם**. ראו לעניין זה תשובתו של עו"ד נורי כפי שבאה לידי ביטוי בתרשומת השיחה מיום 28.2.2019 :

"שאלת הפרסום נראית פשוטה יחסית בהינתן שהחומר הושג בעבירה כפי שתואר, כשעל פניו נראה כי הדברים עולים כדי פגיעה בפרטיות, עבירות על חוק המחשבים וכו'... בשלב זה לא יפורסמו החומרים שהושגו לכאורה תוך ביצוע עבירה."

העתק תרשומת השיחה מיום 28.2.2019 מצ"ב כנספח 6 ;

57. משבקשתה לחשיפת המידע לציבור הרחב לא נענתה, מיחררה שטייף לפנות באופן בלתי אמצעי בשיחת טלפון ישירה, לפרקליט המדינה דאז, עו"ד שי ניצן (להלן: **פרקליט המדינה**). כך, ימים ספורים לאחר הפניה לעו"ד נורי, ביום 1.1.2019 יצרה שטייף קשר ישיר עם פרקליט המדינה ומסרה כי יש בידה חומר רב שהושג ממכשירי הטלפון הניידים של עו"ד נווה שהושג באמצעות שחזור התכנים, אשר מלמדים על חשד לפלילים, כך לשיטתה, כולל קיום קשרים אינטימיים עם מועמדות לשיפוט.

58. כבר בשלב זה היה ברור לשורה של יועצים משפטיים בצמרת שירות המדינה (היועץ המשפטי לפרקליטות הצבאית; המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, עו"ד נורי; ופרקליט המדינה דאז, עו"ד שי ניצן) כי **החומרים**

- מתוך המכשירים הניידים של עו"ד נווה הושגו תוך ביצוע עבירות חמורות על ידי גב' שטייף ואחרים.
59. על אף זאת, באופן תמוה ביותר פרקליט המדינה החליט לשקול מתן חסינות לשטייף, רוזנברג ולגב' נווה, בכמוף לקבלת המידע שאותר במכשירים הטלפוניים של עו"ד נווה.
60. ההחלטה ביחס לחענקת החסינות מלמדת כשלעצמה על כך שבזמן אמת לכולם היה ברור כי שטייף, רוזנברג, ויתר המעורבים ביצעו שורה של עבירות פליליות ועוולות אזרחיות וכי המידע שהופק ממכשירי הטלפון של עו"ד נווה, כולל התכתובות בינו לבין התובעת – הושג באופן בלתי חוקי בעליל.
61. נפנה לעניין זה למוזכר שנערך על ידי היחידה החוקרת ביום 4.1.19 בו מתוארת בקשתה של שטייף ל"הגנה" בטרם מסירת המכשירים הניידים לחוקר; ראו גם מזכר מיום 25.1.2019, בו מתייחס החוקר לסוגיית החסינות בין היתר כדלקמן:

"בפתח הדברים מסרתי להדס שטייף את הדברים הבאים: "במסגרת בקשתך לחסינות לך ולאחרים, הכוונה היא לכבד את בקשתך מתוך הבנת החשיבות שאת כעיתונאית שנחשפה לעבירות פליליות באה וחשפה אותם בפני המשטרה. יחד עם זאת, אין להקל ראש בעובדה שהחומרים שהועברו לידינו הושגו לכאורה תוך פגיעה בפרטיות, לא רק של אפי נווה, אלא של מעורבים נוספים, חלקם תמימים לכאורה. תנאי הכרחי למתן אותה החסינות הינה שתפעלי להחזיר למשטרה את כל ההעתיקים של הטלפונים של אפי נווה שיש בידיך לרבות אלו שהושגו תוך הפרת חוק הגנת הפרטיות לרבות תוצריהם..."

העתק מזכר מיום 4.1.2019 מצ"ב כנספת 7;

העתק מזכר מיום 25.1.2019 מצ"ב כנספת 8;

62. בהקשר זה יצוין כי בחקירותיהם המאוחרות של שטייף ורוזנברג וגב' נווה, חוקרי המשטרה הבהירו כי נשקלת בקשתם לחסינות וככל שיוחלט שלא ליתן חסינות כאמור, לא יעשה שימוש ראיתי נגדם בדברים שיימסרו. בהמשך לכך מסרו שטייף, רוזנברג וגב' נווה הודעות מפורטות במשטרה.
63. בהמשך לשיתת הטלפון בין שטייף לפרקליט המדינה, נשלחו אל ביתה של שטייף חוקרי משטרה בכירים, במטרה לאסוף את החומר שברשותה. בפגישה שהתקיימה ביום 1.1.2019 שמעו חוקרי המשטרה על אודות נסיבות קבלת החומרים ואף חלק מתוכנם הוקרא להם על ידי גב' שטייף (תוך פגיעה נוספת בפרטיותם של עו"ד נווה ושל התובעת). בסיום הפגישה מסרה גב' שטייף לחוקרים את החומרים. ביחס לחומרים הנוגעים לתובעת, מתאר המזכר את אופן העברת החומרים, כדלקמן:

"6. אתי כרייף – שופטת בית המשפט השלום בנתניה: מכיל עשרות עמודים (צילום חילופי הודעות ווטסאפ בין אפי נווה לאתי כרייף – שופטת בית משפט השלום בנתניה. לדבריה של הדס שטייף, התכתובות (שחלקן הוקראו על ידי הדס שטייף בפנינו) מלמדות באופן חד משמעי על קיום יחסי מין בין אפי נווה לבין השופטת אתי כרייף. חילופי ההודעות הינן סביב התאריך 24.3.2016 בעוד שאתי כרייף מונתה לשפיטה בחודש 6/16." (ראו נספת 2 לכתב התביעה).

64. בדרך זו למעשה הניעו גורמי המשטרה את גלגלי ההליך הפלילי נגד התובעת ולקחו בו חלק וזאת למרות שידעו היטב כי מדובר בהליך פגום מיסודו, אשר נסמך על ראיות בלתי קבילות, שאין בהן לכשעצמן כדי לחקים תשתית ראייתית לצורך ההעמדה לדין.

65. הפגמים החמורים בהם דבק ההליך הפלילי שתתנהל בעניינה של התובעת, לא תמו בזאת.

ב(3). "הכשרת" חומרים בלתי קבילים שהושגו בעבירה תוך הטעיה מפורשת של בית

המשפט

66. לאחר שהתקבלו בידי משטרת ישראל החומרים שהופקו ממכשירי הטלפון של עו"ד נווה, בכדי "להכשיר" את החומרים שהושגו בעבירה, בניסיון להפוך אותם לראיות קבילות (בדיעבד), ביום 2.1.2019 פנו נציגי המשטרה לנשיא בית משפט השלום בתל אביב בבקשת לקבלת צו שיפוטי שיאפשר להם לחדור פעם נוספת למכשירים הניידים ולהלבין את התוצרים.

67. הדרך נעשה במסווה של בקשה אשר הוגשה תחת הכותרת "בקשה לקביעת תנאים לעיון וסיווג מסמכים וחומרי מחשב ומתן היתר לשימוש בהם". הבקשה נכתבה בלשון עמומה מבלי לגלות לבית המשפט כי מכשירי הטלפון ניטלו מעו"ד נווה ללא רשותו או הסכמתו כמו גם העובדה כי החומרים הופקו תוך כדי פריצה בלתי חוקית אל המכשירים. כך בין היתר נוסחה הבקשה:

"על פי הידוע למבקשת [יחידת לתב 433], חלק הארי של החומרים שמצויים ברשותה של המעורבת ב' [שטייף] הושגו באמצעות פעולות לשחזור מידע מחוק ממכשירי טלפון סלולריים שהיו בשימוש של המעורב א' [נוה], ואשר הועברו ממנו לצד שלישי, וממנו התגלגלו לידיה של המעורבת ב' [שטייף]".

העתק הבקשה שהוגשה מצ"ב כנספח 9;

68. נציגי המשטרה נמנעו מלציין באופן מפורש כי מזונו בחומרים שהושגו בעבירה. זאת, על אף שאין חולק כי במעמד הגשת הבקשה כלל הגורמים המעורבים ידעו וחבינו היטב כי החומרים שנמסרו על ידי גבי שטייף הושגו תוך ביצוע שורה של עבירות, לרבות עבירות לפי חוק המחשבים ולפי חוק הגנת הפרטיות – אך בחרו להסתיר מידע זה מבית המשפט כדי לקבל בכל מחיר את הצו המיוקש.

69. זאת ועוד, הבקשה כאמור נדונה במעמד צד אחד, מבלי שנגרף פרוטוקול דיון בפני השופט והחשוב מכל, מבלי ששאלת חוקיות העיון בחומרים שהושגו בעבירה והסמכות להשתמש בהם נדונה בפני השופט. נפנה בעניין זה לסעיף 7 להחלטת תגנייה מיום 21.3.2021. ראו גם תרשומת פנימית שנגרחה על ידי סגנית ראש יאח"ה, שלומית לנדס, לפיה: **"שאלת הסמכות החוקית כלל לא עלתה לדיון"**.

העתק תרשומת פנימית שנגרחה על ידי סגנית ראש יאח"ה כנספח 10;

70. הנה, התנהלות המשטרה במסגרת מזיון להוצאת צו החזירה לקתה בשורה של פגמים קשים שבאו לידי ביטוי בניסוחה העמום של הבקשה; אי גילוי תמונה עובדתית מלאה; והימנעות מכוונת מהעלאת נושא הסמכות החוקית של המשטרה לעיין בחומרים שהושגו בעבירות פשע.

71. אילו נסיבות הפקת החומרים ממכשירי הטלפון של עו"ד נווה היו נפרשות בפני השופט במלואן, וככלל זה שאלת החשפעה של החזירה תלתי חוקית על סמכותה של המשטרה לעיין ולהשתמש בחומרים האמורים – צו חזירה כאמור לא היה ניתן מעולם, וההליך הפלילי הפסול נגד התובעת לא היה בא לעולם.

ב(4). פתיחה בחקירה ללא אישור הגורמים הרלוונטיים

72. סעיף 12(א) לחוק יסוד: השפיטה קובע כדלקמן:

**"לא תיפתח חקירה פלילית נגד שופט אלא בתסכמת היועץ המשפטי לממשלה
ולא יוגש כתב אישום נגד שופט אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה"**.

73. תוראה זו לא באה בחלל ריק. היא משקפת את הצורך בנקיטת זמירות מיוחדת בפתיחת הליכים פליליים נגד ממלא תפקיד ציבורי (ובפרט נגד שופט מכון במערכת בתי המשפט בישראל) מחשש להשלכות הרחב ביחס למערכת הציבורית שעליה הוא נמנה כמו גם מחשש לפגיעה במעמדו, בתפקידו ובחיוו באופן אישי. ראו לעניין זה בג"ץ 1689/02 נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נו(6) 49, 74 (2003), ראו גם הנוזיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.2200 "חקירת אישי ציבור".
74. על אף שמדובר בחוראה מפורשת שנקבעת בחוק יסוד, במסגרת החליך הפלילי שזווגהל כנגד התובעת מעולם לא ניתן אישורו של היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה על ידי המשטרה. לא כל שכן, האצלת סמכויותיו של היועץ המשפטי לממשלה לפרקליט המדינה בוצעה רק בדיעבד, שבועיים לאחר שבוצעה שורה של פעולות חקירה מהותיות בתיק.
75. רק ביום 14.1.2019 הטילה שרת המשפטית דאז, איילת שקד, על פרקליט המדינה את מילוי תפקידו של היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12 לחוק יסוד: השפיטת. זאת מכות סעיף 23א(ג) לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959.
76. מאוחר יותר התגלה כי האצלת הסמכות בוצעה תוך הפרה של חוראת סעיף 23(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), שכן כלל לא קוימה התייעצות כלשהי עם נציב שירות המדינה בעניין (ראו סעיף 93 להחלטת הגניזת).
77. כמו כן, באשר למועד בו ניתן אישורו של פרקליט המדינה דאז לפתוח בחקירה נגד התובעת, עוי"ד למברגר ציין כי:
- "...אומנם בוצעו בשלב הראשוני פעולות חקירה במסגרת תיק החקירה, אך אלו התמקדו בעיקר בבדיקת חשדות נגד נוה. באשר לכרייף, הרי שלכל היותר, דובר בעניינה בשלב זה על "בדיקה מקדימה" (סעיף 93 להחלטת הגניזת).**
78. עם כל הכבוד, מדובר בניסיון לגמד את הפגם המהותי שופל באישור שניתן בדיעבד לפתיחת החקירה נגד התובעת. קל וחומר, שעה שמדובר בהחלטת על פתיחה בחקירה נגד שופטת מכהנת, אשר מטיבה בעלת חשיבות ורגישות יתרה לנוכח ההשלכות הנובעות ממנה, כאמור, על מערכת השפיטה בכלל ועל התובעת בפרט.
79. רק ביום 16.1.2019 נפתחה החקירה הגלויה נגד התובעת, במהלכה היא נחקרה באזהרה.
80. לאחר שורה של פעולות חקירה נוספות, במהלך חודש דצמבר 2019 הוחלט להגיש נגד התובעת ונגד עוי"ד נוה כתב אישום וזאת בכפוף לשימוע. בתוך כך, יוחסו לתובעת לעבירות של מתן שוחד לפי סעיף 291 והשמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק העונשין.
81. על אף שהתמונה הראייתית הייתה ברורה וגלויה מתחילת הדרך, במשך תקופה ארוכה נתגו גורמי האכיפה בגרירת רגליים, חרף שיתוף פעולה מלא מצד התובעת ובאי כוחה ובקשות חוזרות נגשנות לזינו הליכים וקבלת ההחלטת.
82. רק ביום 24.6.2020 התקבלה הודעה על הטלת התפקיד וקיום השימוע בכני עוי"ד שלמה למברגר.
83. הטיעונים בכתב חוגשו במועד שנקבע ככדרש ושיבת השימוע בעל פה נדחתה, לבקשת הפרקליטות, ליום 16.9.2020.

(5). ההחלטת לגנוז את התיק בעניינה של התובעת

84. לאחר שמיעת הטיעונים במסגרת השימוע, כעבור תקופה של כשנתיים ממועד פתיחת החקירה, ביום 21.3.2021 החליט המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), לגנוז את התיק נגד התובעת (ראו סעיפים 21-22 להחלטת הגניזה).
85. בתוך כך נקבע כי אין די ראיות בכדי להוכיח ברמה הנדרשת במשפט פלילי את היסודות עבירת השוחד. אשר לעבירת חפרת אמונים, הנימוק המרכזי שעמד בבסיס ההחלטה לסגור את התיק נגד התובעת בעבירה זו נגע לאי קבילותן של הראיות שהועברו על ידי גבי שטייף לגורמי אכיפת החוק (ראו סעיף 28 להחלטת הגניזה). התיק הפלילי נסגר, לאחר שהתובעת הודיעה על פרישתה מכס השיפוט.
86. המסקנה שהייתה ברורה כבר בתחילת הדרך, לפיה הראיות שהושגו בעבירה אינן יכולות לשמש כבסיס לחקירה הפלילית שנוחלה כנגד התובעת. היא זו שגם הובילה לסגירת התיק הפלילי נגדה לאחר שנתיים ארוכות של עינוי דין שנגרם לה.
87. יצוין כי ביום 13.9.2021 הגישה התובעת תלונה על התנהלות רשויות אכיפת החוק לנציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, כבי השופט (בדימוס) דוד רוזן (לחלן: הנציב). ביום 26.12.2021 פורסמה החלטה בעניין, בה מתח הנציב ביקורת על התנהלות הרשויות בתיק שנוהל בעניינה של התובעת.
88. ביום 24.1.2022 שלחה התובעת למשטרת ישראל ולמשרד הביטחון, באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב אזרחי, מכתב התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים נגדם.
89. רק ביום 3.5.2022, לאחר תקופת המתנה של כחצי שנה, הנתבעים 4 ו-5 השיבו למכתב.

העתק מכתב ההתראה מיום 24.1.2022 מצ"ב כנספח 11;

העתק מענה מטעם הנתבעים 4 ו-5 מיום 3.5.2022 מצ"ב כנספח 12;

ג. עילות התביעה

ג(1). אחריותם של שטייף ורוזנברג ביחד ולחוד

90. התנהלות הנתבעים 1 ו-2, כפי שתוארה לעיל, מובילה למסקנה כי הם אחראים לנוק שנגרם לתובעת בהתאם לעולות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות, בחוק המחשבים, ובסעיפים 35-36 ו-63 לפקודת הניקיון.
91. הנתבעים 1-2 פגעו בפרטיות של התובעת עת לקחו את הטלפונים של עו"ד נווה, פרצו אליהם שלא כדין, וחיטטו במשך ימים ארוכים בתכתובות האישיה של עו"ד נווה עם התובעת ועם אחרים. בכך גם ביצעו הנתבעים 1-2 עוולות לפי חוק המחשבים.
92. הנתבעים 1-2 פגעו בפרטיות של התובעת עת שעיינו יחד עם שורה ארוכה של גורמים שלישיים (ובכלל זה עובדי התחנה, גורמי הפרקליטות הצבאית, חוקרי המשטרה וכל גורם אחר מרשויות האכיפה שעניין בתכתובות במהלך שנות החקירה חסרת מבטיס) בתכתובות האישיה ביותר של עו"ד נווה ושל התובעת.
93. הנתבעים 1-2 פגעו בפרטיות של התובעת עת אפשרו לגורמים שלישיים נוספים "לצלול", "לחטט" ולעין והכתובות האישיה ביותר של התובעת.
94. הנתבעים 1-2 פגעו בפרטיותה של התובעת כאשר בהתנהלותם אפשרו תפצה של התכתובות האישיה ביותר של התובעת בציבור הרחב, שחיטט בצנעת פרטיותה של התובעת כמוצא שלל (רכילות) רב. חלק מהתכתובות הפרטיות של התובעת אף פורסם בתקשורת בעקבות התנהלות הנתבעים 1-2 וגרר שורה ארוכה של פרסומים מכפישים ופוגעניים שפגעו בשמה הטוב וגרמו לנזקים אדירים לחייה האישיים.

95. הנתבעת 1 התרשלה עת שנטלה את מכשירי הטלפון הניידים של עו"ד ללא הסכמתו וללא רשותו; עת שחדרה שלא כדין באמצעות הנתבע 2 למכשירים הניידים; עת שעיינה יחד עם הנתבע 2 בתכתובות הפרטיות בין עו"ד נווה לבין הנתבעת; עת שהעבירה את התכתובות כאמור לעיון צדדים שלישיים (תחילה לעיון עובדי המערכת בתחנת הרדיו גלי צה"ל ולאחר מכן לגורמי תאכ"פ); עת שגרמה יחד עם הנתבע 2, במישרין או בעקיפין, להדלפת התכתובות ופרסומם בתקשורת; עת שגרמה יחד עם הנתבע 2, במישרין או בעקיפין, לפתיחה בחקירה פלילית נגד הנתבעת על בסיס חומרים לא קבילים שהושגו בעבירה.
96. הנתבעים 1 ו-2 עוולו כלפי הנתבעת גם בכך שהפרו חובות חקוקות נגדה בחתאם לסעיף 63 לפקודת הניזקין [נוסח חדש] וביניהן (אך לא רק) גם את הוראות סעיפים 1, 2, 4 לחוק הגנת הפרטיות וכן הוראות סעיפים 1, 4, ו-7 לחוק המחשבים.
97. אלמלא המעשים והמחדלים של הנתבעים 1 ו-2 התכתובות הפרטיות בין הנתבעת לבין עו"ד נווה לא היו נחשפות בפני גורמים שלישיים והציבור הרחב, לא הייתה נפתחת חקירה בעניינה, הנתבעת לא הייתה נחקרת בחקירה קשה, פומבית ומבוזה, לא הייתה שרויה רלחצים נפשיים ולא הייתה צריכה להוציא כספים רבים למימון הגנתה ולמימון התנהלות חדשה שנכפתה עליה והטיפול חרגי בה ובמשפחות. בנוסבות אלו יש לקבוע כי התקיים הקשר הסיבתי בין מעשי הנתבעים 1 ו-2 לבין הנוזקים הכלכליים שנגרמו לה.
98. ברשות הנתבעים 1 ו-2 היו (כל אחד לפי מידת מעורבותו) אמצעים חלופיים, יעילים ופוגעניים פחות, אשר בנקיטתם לא הייתה הפגיעה בתובעת כה קשה:
- א) לו הייתה שטייף נמנעת מליטול את מכשירי הטלפון של עו"ד נווה שלא כדין או לכל הפחות פונה לקבלת הרשאתו של עו"ד נווה לכך;
- ב) לו היו שטייף ורוזנברג נמנעים מחדירה בלתי חוקית אל מכשירי הטלפון של עו"ד נווה לצורך שחזור התכנים;
- ג) לו היו שטייף ורוזנברג נמנעים מלעיון במשך ימים ארוכים במידע הפרטי שהיה מצוי במכשירי הטלפון כאמור ובתכתובות בין עו"ד נווה לבין הנתבעת;
- ד) לו הייתה שטייף נמנעת מלהעביר את התכתובות לעיונם של שורה של צדדים שלישיים, צעד שהוביל לחשיפתו והדלפתו של המידע האישי ביותר בנוגע לתובעת בפני הציבור הרחב;
99. ניתן היה למנוע את הנוק האדיר שנגרם לתובעת.
100. יובהר כי בנוסבות המקרה ראוי להפעיל את הכלל המנוי בסעיף 41 לפקודת הניזקין [נוסח חדש] באופן שהנתבעים 1-2 ידרשו להוכיח כי לא התרשלו.

ג) אחריות המדינה על זרועותיה

101. רשלנות משרד הביטחון המפעיל את תחנת הרדיו גלי צה"ל, במסגרתה פעלה שטייף:
- א) משרד הביטחון החפזניל את תחנת הרדיו גלי צה"ל אחראי אחריות שילוחית לנוק שנגרם לתובעת וזאת מאחר שאפשר לשטייף וליתר גורמי מערכת החדשות בתחנה לעיון באופן בלתי חוקי בתכתובות הפרטיות בין עו"ד נווה לבין הנתבעת ותרם במישרין או בעקיפין, לחשיפתן ברבים;
- ב) משרד הביטחון באמצעות תחנת הרדיו גלי צה"ל, במעשיו או במחדליו, נתן גושפנקא לפעילותה הבלתי חוקית של שטייף, רוזנברג ואחרים, בדרך של מתן לגיטימציה לנבירה וחיתוט בתכנים

האסורים, במטרתה לפרסמם ברבים במעטה של "זכות הציבור לדעת"; בדרך של שידור תכנית הרדיו "מה בערי" בה נדונו (אף אם במרומז) פרטי הפרשה; ובדרך של מתן יד להדלפות המידע הנוגע לפרשה בכללותה ולתובעת בפרט;

102. **רשלנות והפרת חובות חקוקות על ידי המשטרה:**

- (א) נציגי המשטרה התרשלו כלפי התובעת בעצם הבדיקה והעיון בכלל החומרים שהושגו שלא כדין בטרם פנו לקבלת צו שיפוטי, כמתחייב במסגרת ניחול חקירה פלילית;
- (ב) היה על נציגי המשטרה לפנות לבית המשפט מיד לאחר התקיימות השיחה בין שטייף לבין פרקליט המדינה ד"ר, עו"ד שי ניצן, במהלכה נודע על קיומם של חומרים שהושגו באופן בלתי חוקי על ידה, ולא להיחשף לחומרים מתוך מטרה לדלות מידע נוסף משטייף.
- (ג) נציגי המשטרה ידעו כבר בסמוך למועד פנייתה הישירה של שטייף אל פרקליט המדינה – כי מזוהר בחומרים שהושגו תוך ביצוע עבירות פליליות חמורות שבוצעו על ידי שטייף יחד עם רוזנברג, וחרף מעשיהם, בחרו להימנע מלפתוח חקירה פלילית נגדם ולמעלה מזאת – אף הזבטחה להם חסינות מראש, באופן שאינו עולה בקנה אחד עם הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לרבות הנחייה מספר 4.2001 המסדירה את אופן שיתוף הפעולה עם עדי מדינה.
- (ד) שרשרת וההחלטות הפסולות שהתקבלו בעניינה של התובעת מצביעות על פתיחה וניחול חקירה פלילית שלא כדין;
- (ה) ביצוע פעולות חקירה בעניינה, קודם לקבלת אישור היועץ המשפטי לממשלה לא כל שכן, קודם לאישור פרקליט המדינה ד"ר, עולה כדי התרשלות של המשטרה כלפיה והפרת חובות חקוקות;
- (ו) גורמי המשטרה הפרו את החובה החקוקה בסעיף 12 (א) לחוק יסוד: השפיטה, לפיו אין לפתוח בחקירה פלילית נגד שופט אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה;
- (ז) גורמי המשטרה התרשלו כלפי התובעת בכך שלא נקטו משנה זהירות, לא שקלו את טיב התשתית הראייתית שבידיהם; ולא מיצו את תהליך בחינת חוקיות השימוש בחומרים שהופקו ממכשירי הטלפון של עו"ד נווה, בטרם הוחלט על פתיחת החקירה הפלילית נגד התובעת;
- (ח) גורמי המשטרה התרשלו בכך שפנו לקבלת צו שיפוטי לחדירה למכשירי הטלפון של עו"ד נווה פעם נוספת, וזאת במטרה "להכשיר" את הראיות שהושגו שלא כדין על ידי שטייף ורוזנברג בדיעבד על ידי מתן הכשר של בית המשפט;
- (ט) גורמי המשטרה חטאו את בית המשפט שדן בבקשה לצו חדירה, בכך שלא חצינו בפניו את מלוא התמונה העובדתית שקדמה לבקשה ובפרט את העובדה כי המידע המצוי ברשותם הושג כחדירה שלא כדין שבוצעה על ידי אזרחים, הנתבעים 1 ו-2.
103. ברשות משרד הביטחון והמשטרה היו **אמצעים חלופיים, יעילים ופוגעניים פחות**, אשר בנקיטתם לא היה נגרם נזק כה עצום לתובעת:
- (א) לו היה משרד הביטחון אוסר באופן חד משמעי על שטייף ועל עובדי התחנה האחרים לעיין בתכתובות של התובעת שהופקו מהמכשירים הניידים של עו"ד נווה;
- (ב) לו היו גורמי המשטרה נמנעים מקבלת החומרים מידי שטייף, בהיעדר צו שיפוטי מתאים שחוצא מראש;

- א) לו היו גורמי המשטרה נמנעים מביצוע פעולות חקירה בטרם ניתן אישור היועץ המשפטי לממשלה, או לכל הפחות, אישור פרקליט המדינה, תוך התייעצות עם נציגי שירות המדינה;
- ד) לו היו גורמי המשטרה חושפים בפני המותב שדן בבקשה לקבלת צו חדירה למכשירים תניקים של עוי"ד נווה, את מלוא היריעה העובדתית באשר לאופן תשגת תראיות;
- ה) לו היו גורמי המשטרה פועלים בהתאם לצווי איסור פרסום של פרטי הפרשה ולאכיפתם או פועלים למניעת הדלפת המידע הפרטי בעניינה של התובעת או היו מונעים מהציבור הרחב, בכל דרך חקויה להם, לדעת כל פרט בזיקה לתובעת.

104. ניתן היה למנוע את הנזק העצום שנגרם לתובעת.

105. בנסיבות המקרה ראוי להפעיל את הכלל המנוי בסעיף 41 לפקודת הטיקין [נוסח חדש] באופן שהנתבעים 5-3 ידרשו להוכיח כי לא התרשלו.

ד. הנזק והסעדים הנתבעים

106. במישור **תנזק הממוני**, מעשיהם ובמחדליהם מגעו הנתבעים במקור הכנסותיה של התובעת וגרמו להפסד שכר בסך כולל של 11,276,655 ש"ח, כמפורט בחוות דעת אקטוארית מיום 6.4.2022, ונרחיב.

העתק חוות דעת אקטוארית מיום 6.4.2022 מצ"ב כנספח 13;

107. כאמור, ביום 16.1.2019 נפתחה נגד התובעת חקירה פלילית **גלויה** בחשד לביצוע עבירות שונות, מרמח והפרת אמונים בכל הנוגע לתליכי מינויה לשפיטות.

108. מיד עם פתיחת החקירה הגלויה, ניצלה התובעת ימי חופשה לחם הייתה זכאית וזאת עד ליום 31.1.2019.

109. בחמשך, ביום 1.2.2019, יצאה התובעת מיוזמתה לחופשה ללא תשלום לתקופה של שלושה חודשים וזאת עד ליום 5.5.2019.

110. משהבינה התובעת כי החקירה הפלילית רחוקה מלהסתיים, מיצתה התובעת את ימי השבתון להם הייתה זכאית עד ליום 8.7.2019, וזאת בכדי לאפשר לגורמי אכיפת החוק למצות את החקירה עד תום ומתוך אמונה כי היא תשוב לכס השיפוט במהרה.

111. ביום 18.7.2019, בהתאם להחלטת כבוד נשיאת בית המשפט עליון אסתר חיות, שהתקבלה לפי סעיף 14 לחוק יסוד: השפיטה, הושעתה התובעת בשכר וזאת עד ליום 3.4.2021.

112. מיד לאחר שהתקבלה ההחלטה לגנוז את התיק נגד התובעת, ביום 3.4.2021 הופסק שכרה לאלתר וללא שום שימוע או הודעה מוקדמת. כפועל יוצא מכך, במשך תקופה של למעלה מחצי שנה, לא היה לתובעת כל מקור הכנסה, אף מכוח הגדרתה כשופטת, וזאת עד לחודש אוקטובר 2021, עת שמונתה הועדה למינוי שופטים, שאז הוסכם עמה על תנאי הפרישה.

113. עצם הפתיחה של החקירה הפלילית (שמקורה במעשיהם הפליליים של שטייף ורוזנברג) אילצה את התובעת לחשיעת עצמו: מהעשייה השיפוטית לתקופה בלתי מבוטלת וזאת על מנת לאפשר למשטרה לבצע את עבודתה, אף שברור היה מלכתחילה כי אין כל בסיס לחשדות שחוטחו בתובעת.

114. עם קבלת ההחלטה לגנוז את התיק נגדה, נאלצה התובעת לפרוש מכס השיפוט. שכרה של התובעת כשופטת הופסק לאלתר, מבלי שהיה בידה לעסוק בכל עיסוק אחר: התובעת הייתה מנועה מלכהן

בתפקידים ציבוריים אחרים, כמו גם מנועה מלעבוד כעורכת דין על פי הרישיון שניתן לה וזאת בכדי לשמור על זכויותיה הפנסיוניות, אותן צברה במשך תקופה של כעשרים שנות עבודה במגזר הציבורי.

115. למעשה נקלעה התובעת למצב בלתי אפשרי בו, מחד גיסא, תקופת בלתי מבוטלת התובעת לא עבדה ואף לא היה ביכולתה לעבוד; זכויותיה הפנסיוניות הוטלו בספק; ומאידך גיסא נאלצה התובעת לשכור שירותים משפטיים כמון גם יעוץ פנסיוני בהיקף של מאות אלפי שקלים, לצורך הסדרת זכויותיה אל מול הנחלת בתי המשפט.

116. בנסיבות אלו פגעו הנתבעים במעשיהם במקור הכנסתה חקבוע של התובעת, בזכויותיה הסוציאליות ואף גרמו לאובדן הביטחון התעסוקתי בהיקף של מיליוני שקלים.

117. בנוסף, במישור הנזק הלא ממוני, כתוצאה מהפגיעה החריפה בפרטיותה של התובעת הנובעת מעיון וחשיפת התכונות בינה לבין עו"ד נווה בפומבי, כמו גם כתוצאה מניהול הליך פלילי פוגעני ומשפיל ומציצני נדח – הייתה התובעת שרוייה בלחצים ובחרדות ונאלצה לשלם למטפלים רבים אשר מנעו ממנה הגיעה נפשית אשר הייתה נגרמת לה אלמלא טופלה על ידיהם. עבור טיפולים אלו שילמה הנתבעת כספים רבים והיא זכאית להחזרים ולפיצוי בגינם.

118. מעבר לכך, מעשיהם של הנתבעים גרמו לפגיעה קשה באוטונומיה של התובעת, שעה שנשללה ממנה הלכה למעשה הזכות לבחור באיזה אופן לשתף במידע פרטי הנוגע לחייה האישיים.

119. על רקע זה מעריכה התובעת את הנזקים הלא ממוניים שנגרמו לה בסך מיליוני שקלים יחד עם זאת, בהתחשב בהיקף הנזקים הממוניים ולצרכי אגרה, מעמידה התובעת את תביעתה על סך של 4 מיליון ₪. גיון המשפט הנכבד יתבקש לפסוק פיצוי כאמור, בשים לב להוראת סעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות שעניינו פיצוי, ללא הוכחת נזק, וזאת בגין כל פגיעה בפרטיותה.

ה. סוף דבר

120. על יסוד כלל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה ולחייב את הנתבעים במלוא הפיצויים והסעדים כמפורט לעיל, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין.

121. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בחוצאות התובעת, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

סוזאנה יעקבי, עו"ד

נועה מילשטיין, עו"ד

עמית חדד, עו"ד

ב"כ התובעת